

Niet-natuurlijk ... - Praktijkperikel

Publicatie	Nr. 15 - 10 april 2014
Jaargang	2014
Rubriek	Praktijkperikel
Pagina's	752

Mijn nog vitale moeder van 90 is gevallen. Zij kan niet overeind komen, maar weet naar de keuken te komen, waar een vriendin, met wie zij heeft afgesproken, haar op de grond ziet zitten. Door het raam heen kunnen zij met enige moeite zoveel communiceren dat duidelijk wordt wie een sleutel heeft.

De sleutel komt en even later ook de huisarts, die voor de zekerheid toch even een controle-orthopeed en -neuroloog wil. Hoewel mijn moeder liever een andere bestemming had met haar vriendin, stemt ze in met het ziekenhuisbezoek.

Uren later word ik als oudste dochter gebeld door de neuroloog. Hoewel er klinisch weinig mis is met mijn moeder, is het beeld op de CT zo desastreus dat er niets meer gedaan kan worden en dat zij op korte termijn zal overlijden. Diverse Kahlerhaarden destrueerden het schedelbot en drukten op de hersenen. Een hiervan ging bloeden en was reden voor of oorzaak van haar val.

Als ik drie uur later in het ziekenhuis arriveer is mijn moeder net buiten bewustzijn. Zorgvuldig wordt wisselgigging toegepast tot zij vijf dagen later overlijdt.

Opeens verandert de sfeer. Niemand mag mijn moeder meer aanraken. De uitvaartondernemer kan nog niet worden gebeld. Emoties tellen niet meer mee. Iedereen is in afwachting van het forensisch team, dat 'gelukkig snel' verschijnt: 2,5 uur na overlijden komt het, zes man sterk, de afdeling op. Als familie moeten we mee naar een aparte ruimte, met een politieman in uniform. De rest van het team verdwijnt in de kamer van mijn moeder.

Uiteindelijk lijkt ons verhaal plausibel en wordt het lichaam vrijgegeven.

Hoewel ik als specialist ouderengeneeskunde op de hoogte ben van de procedure 'niet-natuurlijke dood na val', voelde deze zeer grondige aanpak vijf dagen na 'het delict' bijzonder onaangenaam.

Is in tijden van bezuiniging en zorg op maat dergelijk disproportioneel machtsvertoon werkelijk de bedoeling van de wetgever?

Heeft u ook een perikel?

Stuur uw verhaal naar redactie@medischcontact.nl

[Hieronder ziet u de reacties op dit bericht. Plaats ook uw reactie! Ziet u geen reactieformulier? Log in.](#)
(4)

"Collega Brons stelt terecht dat in casu geen sprake was van een onnatuurlijke dood nu de behandelend arts een bloeding vanuit een Kahler-haard als directe oorzaak van de val en de gevolgen daarvan heeft verondersteld. Bij vermoeden van een onnatuurlijke dood waarschuwt de behandelend arts de in aanmerking komende lijkschouwer. Die voert een uitwendige schouw uit, beoordeelt de omstandigheden en overlegt vervolgens met de dienstdoende OvS.

Die besluit of verdere justitiële bemoeienis wordt gevorderd.

De in dit praktijkperikel beschreven "inval" van forensici is zeer ongebruikelijk en zeker niet conform de gebruikelijke procedures."

Jos Rensing, huisarts, den Haag - 18-04-2014 00:15

"Mijn ervaring is dat in het geval er sprake is van een onnatuurlijk overlijden de lijkschouwer komt (alleen) en

dat deze de verdere afhandeling doet. In bovenstaande casus kun je familie ook voorbereiden op wat er na het overlijden gaat plaatsvinden. Overlijden na een trauma is onnatuurlijk en hierbij komt de lijkschouwer in beeld."

M. Kooistra, specialist ouderengeneeskunde, VEENWOUDEN - 16-04-2014 23:27

"Wel een verbijsterende overreactie van het OM. Hoezo forensisch team? Waarom niet eerst de gemeentelijk lijkschouwer geraadpleegd?

Eigenlijk is zelfs melding bij de GL in deze casus overbodig. Er is hier geen vermoeden van een niet-natuurlijk overlijden.

Immers: de behandelend specialist heeft deze volgorde vastgesteld: Kahler -> bloeding -> val -> overlijden. Dus geen aanwijzing voor niet-natuurlijke oorzaak.

Anders is: Val -> subduraal hematoom -> overlijden. Hier staat de val primair in het proces.

In de praktijk wordt in de eerste lijn overlijden door onbekende oorzaak, vastgesteld door een niet-behandelend arts (waarnemer), standaard afgegeven als natuurlijk... tenzij...

Ik heb daar in het verleden meermalen discussie over gevoerd met gem. lijkschouwers, maar die vinden dat het hek van de dam is als waarnemers niet zouden tekenen voor natuurlijke dood bij een patiënt die zij nog nooit gezien hebben, ook als de doodsoorzaak niet direct duidelijk is.

Dit staat in schril contrast met bovengenoemde casus.

Misschien moeten behandelend artsen in de 2e lijn terughoudender zijn met melden, tenzij zij gerede vermoedens hebben omtrent niet-natuurlijk overlijden."

F.D. Brons, huisarts np en SCEN-arts, 'S-GRAVENHAGE - 14-04-2014 12:31

"Volkomen maf en overdreven, maar we leven nu eenmaal in een maatschappij van georganiseerd en toenemend wantrouwen."

W.A.J. Hoefnagels, neuroloog, OOSTBURG - 10-04-2014 20:47

Geef uw reactie

Nog 2000 tekens over

Toelichting: Uw naam en woonplaats worden bij plaatsing van uw reactie getoond. Uw e-mailadres wordt niet getoond. NB: Reacties mogen geen URL's bevatten. Reacties met URL's worden automatisch verwijderd.

[Columns](#) | [Reacties](#) | [Opinieartikelen](#) | [Praktijkperikelen](#) | [De Kwestie](#)